lis in huiuſmodi perſonis.

In holem denique ו quieſcens habent alia. vt, הַבֹּוקֶר אוֹר manè illuxit, Geneſ. 44.

In בֵּינוֹנִי tertia perſona ſingularis maſculina nullo modo differt ab eadem præteriti perſona: vnde huiuſmodi voces ex contextu adhibito iudicio, pro ſenſus exigentia ſunt vertẽdę per pręteritum, vel participium. Hoc etiam triplicẽ, vt præteritum, habet formam: exempla vide in operæ grammatico.

Futurum			
			עָתִיד
vel	תָּבוֹן	vel	יָבוֹן
	תָּבוֹן		יָבוֹן
vel	תָּבוֹנִי	vel	תָּבוֹן
	תָּבוֹנִי	vel	תָּבוֹן
		vel	אָבוֹן
			אָבוֹן
		vel	יָבוֹנוּ
vel	תָּבוֹנְנָה		יָבוֹנוּ
	תָּבוֹנְנָה	vel	תָּבוֹנוּ
			תָּבוֹנוּ
		vel	נָבוֹן
			נָבוֹן

Fœminina vox ſingul. huius Benoni à tertia pręteriti fœminina ſolo ſitu accentus differt. Nam בָּנָה participium accentum habet in vltima, vt hîc videre licet. Præteritum verò in penultima. vt, בָּנָה intellexit mulier.

פָּעוּל Participium pręteritum, quòd ferè omnia huius coniugationis verba ſint neutra, in hoc ordine rariſsimum eſt.

Infinitiuus ו habet vt, פָּעוּל: ſic imperatiuus. Nõnunquam etiam horum vterque cum holem inuenitur, vt exemplo coniugationis liquet. Vide opus grammaticum.

In futuro literæ אֵיתַן habent ֽ, & ſecunda motio, in qua eſt ſedes accentus, eſt ו, aut aliquando holem.

vt